

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 660/2015
29.07.2015. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Милунке Цветковић, Јанка Лазаревића, Радмиле Драгичевић Дичић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Милом Ристић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног С.Ж., због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 2. у вези члана 289. став 1. Кривичног законика и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног С.Ж., адв. М.К., поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Нишу 1К 102/12 од 09.11.2012. године и Апелационог суда у Нишу 3Кж1 736/13 од 23.02.2015. године, у седници већа одржаној дана 29.07.2015. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног С.Ж., адв. М.К., поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Нишу 1К 102/12 од 09.11.2012. године и Апелационог суда у Нишу 3Кж1 736/13 од 23.02.2015. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Нишу 1К 102/12 од 09.11.2012. године, окривљени С.Ж. оглашен је кривим због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 2. у вези члана 289. став 1. Кривичног законика и осуђен на казну затвора у трајању од две године и осам месеци.

Окривљеном је изречена и мера безбедности забране управљања моторним возилом „Б“ категорије у трајању од шест месеци рачунајући од дана правноснажности пресуде с тим што се време проведено у затвор се не урачунава у време трајања ове мере.

О захтеву пуномоћника оштећеног за накнаду трошкова кривичног поступка одлучено је да суд одлучи посебним решењем.

Окривљени је обавезан да на име паушала плати 25.000,00 динара и на име трошкова кривичног поступка 97.404,00 динара све у року од 30 дана по правноснажности пресуде као и на име трошкова кривичног поступка оштећеном

Б.П. плати износ од 175.500,00 динара у року од 15 дана по правноснажности пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Нишу ЗКж1 736/13 од 23.02.2015. године, одбијене су као неосноване жалбе Вишег јавног тужиоца у Нишу и браниоца окривљеног С.Ж., и пресуда Вишег суда у Нишу 1К 102/12 од 09.11.2012. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда бранилац окривљеног С.Ж., адв. М.К., поднео је захтев за заштиту законитости, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев, укине побијане пресуде и предмет врати првостепеном суду на поновни поступак и одлучивање или пак укине другостепену пресуду и преиначи првостепену пресуду и одбије оптужбу према окривљеном.

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног С.Ж., адв. М.К., у смислу члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку, достављен је Републичком јавном тужиоцу, након чега је Врховни касациони суд одржао седницу већа о којој у смислу члана 488. став 2. Законика о кривичном поступку, није обавестио јавног тужиоца и браниоца окривљеног, јер веће није нашло да би њихово присуство било од значаја за доношење одлуке.

На седници већа одржаној у смислу члана 490. ЗКП, Врховни касациони суд је размотрио списе предмета, са пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости није основан.

Према наводима захтева, побијаним правноснажним пресудама повређен је закон и уставом загарантовано право окривљеног на правну сигурност у казненом праву, јер је супротно начелу забране поновног суђења и кажњавања у истој правној ствари, садржаном у одредбама члана 34. став 4. Устава Републике Србије, члана 4. став 1. Протокола број 7 уз Европску конвенцију о заштити људских права и основних слобода из члана 6. став 1. ЗКП, окривљени оглашен кривим за исто дело за које је већ раније осуђен пресудом Прекршајног суда у Нишу Пр 01-8592/11 од 29.03.2012. године, које има карактер кривичне одлуке и односи се на потпуно исти чињенични опис критичног догађаја.

Изложени наводи захтева за заштиту законитости у погледу повреде закона којима се указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1. ЗКП, због постојања околности (правноснажно пресуђена ствар) која трајно искључује кривично гоњење, по оцени Врховног касационог суда нису основани.

Ове наводе у захтеву за заштиту законитости бранилац окривљеног С.Ж., неосновано је истицао и у жалби изјављеној против првостепене пресуде, а другостепени суд је за ту оцену и за прихватање као правилног правног становишта првостепеног суда да се не ради о пресуђеној ствари (страна 17 до 20

образложења првостепене пресуде), на страни 4 став пет образложења другостепене пресуде изнео разлоге које као правилне прихвата Врховни касациони суд и на исте упућује, сходно одредби члана 491. став 2. ЗКП.

Како је према тим разлозима другостепене пресуде, чињенични опис кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја, које је предмет оптужбе у овом кривичном поступку, различит у погледу радње извршења као обележја тог кривичног дела у односу на чињенични опис прекршаја у означеној прекршајној пресуди, то се без основа у захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног истиче да се у конкретном случају ради о пресуђеној ствари.

Са изнетих разлога, налазећи да побијаним пресудама није учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП, на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП, захтев одбио као неоснован и одлучио као у изреци пресуде.

Записничар-саветник
Мила Ристић,с.р.

Председник већа-судија
Невенка Важић,с.р.